

MIR

Glasilno koroških Slovencev

Leto XXXII.

Celovec, 16. velikega srpana 1913.

Št. 33.

Mrzel curek iz Nemčije.

Ni še preteklo eno leto, odkar se je razlegal po vseh nemških logih le en sam glas: Ni je boljše, zvestejše zaveznice, kakor je za Avstrijo Nemčija! Da so se Nemci brez razlike navduševali in so brez dvoma še navdušeni za našo nemško zaveznico, jim prav nič ne zamerimo. Z njihovega narodnega stališča je to razumljivo. Toda avstrijski Slovani nemške zaveznice nismo sodili po srcu, ampak z razumom.

Že dolgo let se sliši med avstrijskimi Slovani le en glas: Naši zaveznici sta Avstriji toliko naklonjeni, kolikor njima koristijo. Za prijateljskim srcem zaveznikov preži na našo državo krvni sovražnik. Zato avstrijski Slovani za zvezo z Nemčijo nismo bili nikdar navdušeni, temmanj, ker smo čutili, da avstrijske vlade Nemčiji na ljubo pritiskajo Slovence, zlasti Slovence, preko katerih se gradi vsenemški most do Trsta in do Jadranskega morja.

Nemčija je tudi pri vsaki priložnosti zatrjevala, kako zvesta zaveznica je Avstriji, ker je Avstrijo — potrebovala. Od treh strani je bila obdana od močnih sovražnikov. Od zapada Francije, od severozapada Anglije in od severovzhoda od Rusije. Nemčija je Avstrijo zavajala v nasprotstvo proti Srbiji, in sedaj, ko je naša država, žal, izgubila trgovske zveze na Balkanu — četudi ne vseh — poslila Nemčija preko Avstrije svoje agente na Balkan, da utrdijo na Balkanu trgovske zveze Nemčije z balkanskimi državami.

Da se Nemčiji to lažje posreči, se glede Albanije ni prav nič silila v ospredje in je naši diplomaciji — tako bolj na skrivaj — metala polena pod noge. Odkar pa je Anglija začela z zavistjo študirati ruske načrte v azijski Turčiji, se je prijateljsko nagnila nad Nemčijo, in ta ji je ponudila roko. Nemčija pa tudi ni posebna nasprotnica

Rusije, in je le nevarnost, da stopi z Rusijo v ožjo zvezo proti Avstriji. Ker pa se Nemčiji same Francoske ni treba bati, zato je novejši čas pokazala pravo lice.

Naš zunanji minister grof Berchtold se trudi, da bi se pogodba v Bukareštu pregledala in v prid Bulgariji izpremenila; zlasti želi, da bi dobili Bulgariji pristanišče Kavalo, ki po mirovni pogodbi pripada Grčiji. Da bi se Nemčija Rumuniji in Grčiji in seveda tudi njeni zaveznici Srbiji tembolj prikupila, je nemški cesar Viljem brzojavno čestital rumunskemu kralju, da se je mir sklenil na Balkanu tako srečno in tako ugodno! Da pa bo naša počasna diplomacija to še bolj razumela, je Viljem imenoval brzojavno grškega kralja za feldmaršala nemške armade. Tega v sedanjem trenutku tudi ne opravičuje dejstvo, da je grška kraljica sestra cesarja Viljema.

Že ko se je začela prva balkanska vojna, je Nemčija nastopila proti avstrijskim načrtom. Sedaj je z Avstrijo tako: Pri sosednih balkanskih državah se je vsled svoje protislovenske politike v državi in izven države več ali manj osovražila, Rusijo je kot tekmovalko za nadvlado na Balkanu obrnila proti sebi, namesto da bi se bila z njo zavoljo Balkana pobotala, naša turška prijateljica je zdrobljena na tleh, Italija nikdar ni bila naša prijateljica in Francija in Anglija sta Avstriji zavoljo njene zveze z Nemčijo nasprotni.

To se pravi z drugimi besedami: Sami smo, osamljeni, močno osamljeni ravno zavoljo zveze z Nemčijo! To pa je huda obtožba zoper našo diplomacijo! In tu ne pomagajo nobeni izgovori! Naši naravni zavezniki bi bili Rusija, Srbija, Rumunija in Francija in ravno proti Rusiji in Srbiji je naša diplomacija delovala. Rumuni pa naši državi zato niso prijazni, ker Ogrji stiskajo Rumune na Sedmograškem, kakor Nemci v tej polovici Slovencev.

To je pravi polom nemške zunanje politike v Avstriji in ne bo nič bolje, dokler naše vlade ne bodo doma v državi in v zunanji politiki začele vpoštevati Jugoslovane, recimo tudi koroške Slovence! Dokler bodo njeni uradniki tako pometali s koroškimi Slovenci, kakor delajo sedaj, niti eden pravi Jugoslovan ne bo verjel, da je Avstrija prijateljica balkanskih Slovanov. Zato proč s sistemom, ki vede našo ljubo Avstrijo v pogubo! Na dan s pravicami za vse narode v Avstriji! Usoda sama razbija hlapčevske verige, v katere smo uklenjeni Slovenci, usoda sama bo zadala našemu hlapčevanju smrten udarec!

Po petindvajsetih letih.

Nedelja 3. avgusta¹ je bila za Spodnji Rož pravi narodni praznik. Nabralo se je ljudstva iz vseh krajev, da proslavi pri Cingelcu na Trati 25letnico slovenske hranilnice in posojilnice v Glinjah in stoletnico našega nepozabnega buditelja msgr. Andreja Einspielerja. V imenu odbora otvori slavnostno zborovanje neumorno delavni posojilnični tajnik gospod Miha Turk, katerega je doletela čast, da pozdravi goste, kot gg. ravnatelja Iv. Hribarja iz Ljubljane, poslanca Grafenauerja, č. gosp. dr. Rožmana, vladnega svetnika Scheiniggga, domačega župnika č. g. Primožiča, zastopnike sosednih hranilnic in posojilnic ter udeležence sploh. Iz njegovega poročila je razvidno, da se je glinjska posojilnica ustanovila pred 25 leti na poziv č. g. Dragotina Rouša, tedanjega župnika v Št. Janžu, ki je zbral okoli sebe najuglednejše slovenske rodoljube Spodnjega Roža, da se posvetuje z njimi o zboljšanju gospo-

¹ Za zadnjo številko prepozno došlo. Uredn.

Podlistek.

Črnogorski junaki v Macedoniji.

Dopisnik nekega angleškega lista je te dni obiskal črnogorske ranjence v bolnišnici v Belgradu. Ko je vprašal nekega ranjenca, ako mu ugajajo bratje iz Srbije, je pritrjuje prikimal in rekel:

»O, kakor junaki znajo lepo umreti! In zakaj bi tudi ne znali? Saj so Srbi prav tako kakor mi! Strahu ne poznajo, kako bi ga tudi naj poznali?!«

Ranjenec je postal zaupljiv in nadaljeval z nekoliko tišjim glasom:

»Toda veste, je že vse prav, lepo in dobro v Srbiji, toda so pa le tu stvari, ki bi jih pristen Črnogorec vendarle ne mogel prenašati. Ko smo slišali, da so Bolgari naše srbske brate izdali, se je takoj napotilo 12 tisoč 500 izmed naših junakov (Črnogorec imenuje svoje rojake vedno junake. Opomba.) bratom na pomoč. Seve, mi smo se hoteli boriti in nič kakor boriti. Pa so prišli srbski častniki in so nas hoteli učiti najraznovrstnejše stvari. V vrsti bi morali stati, pozdravljati bi jih morali, pa čast in spoštovanje bi jim naj izkazovali! Toda veste, takšne stvari pri nas kratkomalo niso v navadi!«

»Pa kaj so častniki od vas zahtevali?« je vprašal dopisnik.

»Veš, ko smo prišli, so nam častniki rekli, da se moramo naučiti discipline. A čemu bi se naj pravi Črnogorec učil discipline? Ali nismo Skadra zavzeli. Kdo nam more očitati, da bi bili kdaj v kaki zvezi s tisto prokletno disciplino? Prišli smo torej v Srbijo. Stopil je k nam častnik, odvedel mene in moje brate, nas postavil na solnce ter nam velel, naj mu gledamo v obraz. Jok, to ne bo dobro, sem rekel. Pa je zopet pristopil oficir in s prstom pokazal na vsakega poedinca. »Ti si prvi,« je rekel in meni pa je rekel: »Ti si drugi!« To pa mi je bilo vendar preveč. »Čuješ, brate Srbine,« sem mu rekel, »vsa čast in spoštovanje tebi, toda jaz še nisem bil nikoli drugi in tudi sedaj nimam nobenega poželenja po tem. Jaz se hočem za-te boriti, zasramovati pa se ne dam!«

»Kaj pa je na to častnik storil?« vprašal je dopisnik.

»Znaš, ker so vsi naši junaki prav tako govorili, je uvidel, da se ne da nič napraviti; zato je nas nehal šteti in nas razvrščati po hrabrosti. Jok, Črnogorec se ne da zapostavljati in zasramovati.«

Ranjenec je za trenotek utihnil ter se globoko zamislil. Nato pa je nadaljeval:

»Znaš, pravzaprav ne morem razumeti ljudi tu v Srbiji. Pri nas gre žena z možem v vojno in mu kuha, ko se on bori s sovragom. Ko smo pa semkaj prišli, se je pojavil pri nas častnik ter nam prinesel graha, krompirja in mesa. »To je vaša jed,« je rekel, »eden izmed vas bo moral kuhati.« Ha,

kuhati! Kaj pravite k temu? Črnogorec pa kuhati! Odgovorili smo mu: »Mi smo prišli, da se borimo, ne pa da kuhamo. In če bi sam sv. Nikola prišel k nam, bi zanjga ne kuhali. Ti lahko kuhaš, mi pa tega ne bomo storili.« Pometali smo sočivje proč, meso pa smo si spekli na žrjavici. Ko je potem uvidel, da se z nami ne da ničesar napraviti, je nas pustil na miru in vse je bilo v najlepšem redu. Sprva je še menil, naj bi leže streljali, toda tega ne stori noben Črnogorec. Saj vendar nismo Arnavti! Mi streljamo stoje, da bolje vidimo. Lahko mi daš bogve koliko ovac, pa se ne bom vlegel, da bi streljal. Jok, nisem Arnavt....«

Junaška mati.

Kmečka žena iz belgrajske okolice je odpravila v vojno sina-edinca. V bitki pri Bitolju ji je bil težko ranjen; prenesli so ga v skopeljsko bolnišnico, odkoder je pisal materi in ji sporočil, naj ne skrbi zanj, kajti v kratkem pride domov živ in zdrav. Kakor hitro je dobila ta glas, se je takoj odpravila na pot k sinu. Sorodniki in sosedje so jo na vso moč odvrčali od dolgega in težkega pota, toda starka se ni dala pregovoriti. Pripravila je za sina različnih stvari, sploh vse, kar je imela in je vedela, da ima sin rad; med drugim mu je tekom noči splela par toplih, mehkih volnenih nogavic. Nekega dne se je pojavila v Skoplju in šla na-

se bo Bolgarija okrepila. Pa tudi nova vojska s Turki čaka Bolgare. Turki Odrina ne bodo prepustili Bolgarom, ampak se bodo v njem še dalje utrdili. Ali morejo Bolgari to mirno prenesti, ko so ravno za Odrin prelili potoke krvi? Nikdar ne! Da bi pa velesile, ki sicer balkanskim državam rade zapovedujejo, pognale Turke iz Odrina, živ krst na svetu ne veruje! Torej zopet vojska, vpraša se lahko le, kdaj?

To potrjuje tudi dnevno povelje bolgarskega carja na bolgarsko armado: Car Ferdinand pohvali hrabrost bolgarske armade, očita zaveznikom, da so Bolgare izdali in pravi nato: »Od vseh strani pritiskani, smo morali v Bukareštu podpisati mir, ker se naša domovina ni mogla s peterimi sosedi vojskovati, če se nismo hoteli izpostaviti nevarnosti, da vse izgubimo. Obnemogli in utrujeni, pa ne premagani, smo morali svojo slavno zastavo za boljše čase zaviti... Pripovedujte svojim otrokom in vnukom o junaštvu bolgarskih žolnirjev in jih pripravljajte, da nekega dne slavno delo, ki ste je vi začeli, dokončajo!«

Ali se ne čita to kakor napoved bodoče maščevalne vojske?

V tem nas potrjuje tudi javno mnenje v Bolgariji. Nihče v Bolgariji ne očita dr. Danevu, zakaj da se ni udal in sprejel ruske razsodbe; saj bi bila Bolgarija v tem slučaju odstopila Srbiji razmeroma le majhen del Makedonije, njena posest bi pa segala do Soluna in v Traciji takorekoč do carigrajskih vrat! Ne, tega, kar mu očitamo vsi drugi Slovani, dr. Danevu ne očita noben Bolgar! Pač pa mu očitajo, zakaj se je oziral na ruske želje, da naj Bolgari ne pošljejo svoje glavne armade na starosrbska tla, ampak v težavno Makedonijo in zakaj da je Rusom zaupal in tako izdal bolgarske načrte!

To pove vse, in ravno to javno mnenje v Bolgariji je s slovanskega stališča vsega obžalovanja vredno! Ker Bolgari niso hoteli slišati svarilnih glasov iz vseh delov slovanskega sveta, so bili tepeni! Saj tudi ni nikjer zapisano, da bi bili Bolgari morali zmagati, če bi bili svojo glavno armado poslali v staro Srbijo, kjer bi bilo bojno polje za Bolgare sicer bolj ugodno! In v te prazne sanje bodo sanjali naprej, sovražniki Jugoslovanov jih bodo podpihovali še naprej, in ko bo treba po kostanj v žrjavico, bodo morali ponj zopet Bolgari sami! Tako zaenkrat se kaže bodočnost, če na njej kak poseben dogodek ne izpremeni česa.

Kako velike bodo balkanske države?

Po mirovnih določilih v Bukareštu bodo balkanske države pridobile na zemlji in prebivalcih sledeče:

Rumunija

dosedaj 131.353 kvadratnih kilometrov, šest milijonov prebivalcev;

zanaprej 138.650 kvadr. kilometrov, 6 milijonov 300.000 prebivalcev.

Bolgarija

dosedaj 96.345 kvadr. km, 4.400.000 prebivalcev;

zanaprej 134.000 km², približno 5.000.000 prebivalcev.

Grška

dosedaj 64.650 kvadr. km, 2.600.000 prebivalcev;

zanaprej 110.000 kvadr. km, nad 4 milijone prebivalcev.

Srbija

dosedaj 48.303 kvadr. km, 2.960.000 prebivalcev,

zanaprej okrog 90.000 kvadr. km, 4 milijone prebivalcev.

Albanija

bo imela okrog 30.000 kvadr. km, približno 900.000 prebivalcev.

Črnagora

dosedaj 9000 kv. km, 260.000 prebivalcev; zanaprej okrog 16.000 kvadr. km, 480 tisoč prebivalcev.

Evropska Turčija

dosedaj 170.000 kvadr. km, nad 6 milijonov prebivalcev;

zanaprej 15.000 kvadr. km, 1½ milijonov prebivalcev.

Ker meri koroška dežela 10.327 kvadr. kilometrov, bo Rumunija približno več kakor trinajstkrat tako velika kakor Koroška, Bolgarija trinajstkrat, Grška več nego desetkrat, Srbija devetkrat, Albanija trikrat tako velika kakor Koroška. Črnagora, ki prej ni toliko merila kakor Koroška, bo za dobre pol Koroške večja kakor Koroška in Turčija (brez azijske Turčije) bo še za spoznavo manjša kakor Črnagora, zato bo imela pa trikrat toliko prebivalcev kakor Črnagora.

Nemčija za Rumunijo proti avstro-ogrski politiki.

Bukarešt, 10. avgusta. Povodom mirovnega zaključka je rumunski kralj Karol poslal nemškemu cesarju naslednjo brzojavko: »Po mnogih velikih težavah, ki jih je bilo treba premagati, in po Tvoji zaslugi je mir zagotovljen in bo ostal definitiven. V tem, za mojo vlado tako pomembnem trenutku se moje misli mude pri Tebi in zahvaljujem se Ti za dokaze iskrenega prijateljstva in gorke simpatije, ki si mi jih izkazoval v teh težkih časih. Podpisal Karol.« — Cesar Viljem je odgovoril: »Danes popoldne došla brzojavka me je zelo in resnično razveselila. Pošiljam Ti svoje odkritosrčne in iskrene čestitke k lepemu uspehu, ki ga nima le Tvoje ljudstvo, marveč vse vojskujoče se države in s tem cela Evropa zahvaliti Tvoji modri in resnično državniški politiki. V veliko zadoščenje mi je, da omenjaš, da sem k doseženemu tudi jaz mogel doprinesti. Vsemogočni Bog naj Te v milosti ohrani še dolgo v blagor dežele, katere krasni razvoj slejkoprej zasledujem s pristrčnim prijateljstvom in občudovanjem. Veselim se najinega skupnega sodelovanja v svrhu miru. Podpisal: Viljem.« — Nato se je rumunski kralj še enkrat zahvalil z naslednjo brzojavko: »Ljubeznjive besede v Tvoji pristrčni brzojavki me napolnjujejo s ponosom in odkritosrčno hvaležnostjo. Smatram se za srečnega, da se je z mojim posegom v dogodke napravil konec dolgotrajni krvavi vojni in zagotovil mir. Naj bi nam bilo sedaj dano z zaupanjem gledati v bodočnost in začeti daljšo dobo miru, da ne mine zaupanje v krogih vsega javnega življenja. Še enkrat iskrena hvala za Tvoje gorke zanimanje in Tvojo krepko podporo. Podpisal: Karol.«

Cesar Viljem odlikoval Majoresca.

Berolin, 10. avgusta. »Reichsanzeiger« naznanja, da je cesar Viljem rumunskemu ministrskemu predsedniku in zunanjemu ministru Majorescu podelil veliki križ Rdečega orla.

Nemški cesar počastil grškega kralja.

Atene, 10. avgusta. Cesar Viljem je imenoval brzojavno kralja Konstantina za feldmaršala nemške armade.

Hud pogled iz Berolina na Dunaj.

Dunaj, 11. avgusta. Demonstrativne brzojavke cesarja Viljema rumunskemu kralju in imenovanje grškega kralja za nemškega feldmaršala so napravili na Dunaju silno mučen vtis. Med avstrijsko in nemško politiko vlada odkrito nasprotstvo, ker je avstrijska vlada za to, da se mirovna

pogodba v Bukareštu od velesil pregleda in v prid Bolgarije popravi, Nemčija je pa odločno proti temu. Politični krogi trde, da je nameraval cesar Viljem s svojimi brzojavkami demonstirati proti nameravani avstrijski akciji.

Grška — sreča.

Sofija, 11. avgusta. Sofijski listi objavljajo vtise vojaških atašejev, ki so obiskali bolgarske sprednje pozicije in višine Zanoze pri Pečevu. Vojaški atašeji soglasno priznavajo, da bi bila grška armada, če bi se operacije še 24 ur nadaljevale, popolnoma obkoljena in bi prišla v skrajno kritičen položaj.

Enver beg — general.

Carigrad, 11. avgusta. Enver beg je bil imenovan generalom ter namerava korakati proti Plovdivu.

Rezervniki 15. in 16. armadnega zbora se odpustijo?

Dunaj, 11. avgusta. Včeraj se je vršila med zunanjim ministrom grofom Berchtoldom in vojnim ministrom Krobotinom konferenca — kakor se zatrjuje — radi odpuščanja rezervnikov od 15. in 16. armadnega zbora. Odločitev o tem vprašanju bo padla še tekom tega ali začetkom prihodnjega tedna.

Dnevne novice in dopisi.

Zahvala. Slovenska kršč.-soc. zveza se najudaneje zahvaljuje neimenovanemu dobrotniku za darovanih 100 K, katere je prejela po č. g. dr. Lambertu Ehrlichu. Neimenovani dobrotnik pač spoznava velik pomen zveze za koroške Slovence in to tudi dejansko upošteva. Blagemu dobrotniku iskrena zahvala!

Smrtno ponesrečil se je s kolesom kaplan Andrej Rieder v Šmohoru.

Koncert kranjskih gimnazijcev v Celovcu. Dijaki (abiturijenti) gimnazije v St. Vidu pri Ljubljani so v korist novoustanovljene ljudske knjižnice v Šmarjeti v Rožu priredili v veliki dvorani hotela »Trabesinger« v nedeljo, dne 10. t. m., zvečer koncert. Dijaki imajo svoj lastni orkester. Svirali so prav izborni. Koncert je bil še dobro obiskan in so gostje vrle dijake poplačali z obilnim in burnim odobravanjem.

»Slovenski Straži« darovali iz Koroškega: Duhovniki pliberške dekanije, zbrani na pastoralni konferenci, 30 K; J. Nagelschmied, Pliberk, za izgubljenost stavo, 2 K.

Pozdravni večer podčastnikov 17. pešpolka v Celovcu. Ponedeljek, dne 11. t. m., so priredili podčastniki 17. pešpolka v Celovcu svojim tovarišem iz Ljubljane, ki so prikorakali k vojaškim vajam v Celovec, zelo prijeten pozdravni večer v veliki dvorani hotela »Trabesinger«. Priznana, izborna vojaška godba 17. pešpolka je neutrudljivo svirala krasne, po večini domače komade. Pozdravni govori so bili pristrčni in polni patriotičnega navdušenja in ljubezni do presvitlega cesarja; s ponosom se je poudarjalo vrline kranjskega pešpolka. Navzoče civilno občinstvo je bilo navdušeno in je stoji poslušalo cesarsko himno ter se je naslajalo ob krasnem petju krepkih in jasnih glasov gospodov podčastnikov. Ves pozdravni večer je potekel veselo, v najlepšem redu in v vsej finesi.

O letošnjih manevrih. Poveljnik 12. infanterijske brigade generalmajor Viktor Njegovan se s pobočnikom nadporočnikom generalnega štaba Hangerjem odpelje iz Celovca k vojaškim vajam v Šteben na Zili dne 16. t. m. Pešpolk št. 17 z vojaško godbo, obstoječo iz 38 mož, in lovski bataljon št. 19 iz Celovca dospejo dne 14. t. m. v Malošče, 15. v Paternion in 16. t. m. v Šteben na Zili. V Maloščah, Paternionu in Štebnu bo igrala godba 17. pešpolka. — 2. bataljon domačega 7. pešpolka je odkorakal iz Ce-

Izgubljen dan

Je vsak, ki napoči po noči brez spanja. Le po noči s krepčilnim spanjem moremo z vso čilostjo začeti svoje delo. Po noči

brez spanja smo kakor otrpnjeni, delamo slabo in razmišljeno, in kar napravimo, ni skoro ničesar vredno. Ponajveč prihaja brezspalnost od nervoznosti ali krvnega kipenja, in v teh slučajih je treba rabiti Fellerjev zeliščni esenc-fluid z namko »Elza-fluid«, ker pomirjuje, krepi živce, poživilja in napravlja zdravo spanje.

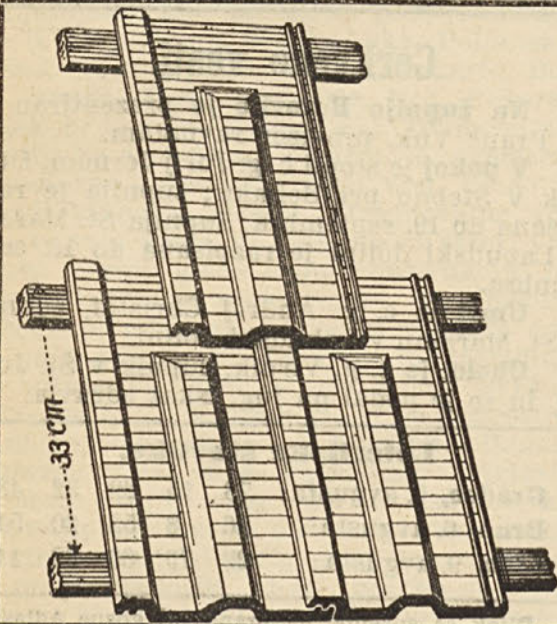
12 steklenic stane 5 kron franko. Če ne moremo vsled slabega prebavljanja spati, potem vzemimo Fellerjeve odvajajoče rabarbara-kroglice z znamko »Elza-kroglice«, katerih stane 6 steklenic franko 4 K. Oba izdelka pošilja edino pristno lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elza trg št. 67, Hrvaško. Re — — — —

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

tovarna zarezanih strešnikov ponudi v vsaki poljubni množini dvojno zarezani

strešnik-zakrivač

❖ s poševno obrezo in priveznim nastavkom ❖

Brez odprtin navzgor! Streha popolnoma varna pred nevihtami!
: Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanosti. :

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis. Spretni zastopniki se sprejmejo.

C. in kr. inten-
danca 3. voja.

AVISO

Št. 9903 I. 1913.

zaradi zakupne oddaje sena, slame, drv in premoča za v postajah

Občina	Urad	Občina	Dnevi
Beljak . . .	voj. fil. preskrb.	Beljak	14.
Trst	vojaškem preskrbovališču	Trst	16.
Bazovica . . .	obč. uradu	Kormin	19.
Koper	okrajnem glavarstvu	Tolmin	20.
Kormin	obč. uradu	Bruck na Muri	21.
Tolmin	vojaškem preskrbovališču	Judenburg	22.
Bruck na M. St. Marein . . .	okrajnem glavarstvu	Kobarid	23.
Judenburg . . .	obč. uradu	Ljubljana	25.
Kobarid	vojaškem preskrbovališču	Maribor	26.
Ljubljana . . .	okrajnem glavarstvu	Sežana	27.
Maribor	obč. uradu	Radgona	28.
Strass	vojaškem preskrbovališču	Ptuj	29.
Sežana	okrajnem glavarstvu	Poreč	30.
Radgona	obč. uradu	Rovinj	1.
Ptuj	vojaškem preskrbovališču	Trbiž	2.
Poreč	okrajnem glavarstvu	Bovec	3.
Rovinj	obč. uradu	Celje	4.
Trbiž	vojaškem preskrbovališču	Slov. Bistr.	5.
Malborjet . . .	okrajnem glavarstvu	Ajdovščina	6.
Rabl	obč. uradu	Vipava	9.
Bovec	vojaškem preskrbovališču	Koče	10.
Celje	okrajnem glavarstvu	Spittal n. Dr.	11.
Slov. Bistr.	obč. uradu	Kanal	12.
Ajdovščina . . .	vojaškem preskrbovališču	Kvsko	13.
Vipava	okrajnem glavarstvu	Gorica	15.
Koče	obč. uradu	Tržič	16.
Spittal n. Dr.	vojaškem preskrbovališču	Gradišče	17.
Kanal	okrajnem glavarstvu	Volšperk	18.
Kvsko	obč. uradu	Št. Vid n. Gl.	19.
Biljana	vojaškem preskrbovališču	Gradec	
Celovec	okrajnem glavarstvu		
Gorica	obč. uradu		
Tržič	vojaškem preskrbovališču		
Ronki	okrajnem glavarstvu		
Gradišče	obč. uradu		
Volšperk	vojaškem preskrbovališču		
Št. Vid n. Gl.	okrajnem glavarstvu		
Gradec	obč. uradu		

Za to obravnavo veljavne pogoje obsegajo pri gori navedenih obravnavalnih mestih razgrnjeni razglasi in zveski pogojev, kateri zadnji se dobivajo zastonj pri vojaških preskrbovalnih skladiščih.

V Gradcu, julija 1913. C. in kr. intendantca 3. voja.

Kupujte pri tvrdkah, ki inserirajo v „Miru“!

Proda se nova kajža

zraven tekoče vode, s sadnim vrtom in njivo, 15 min. od farne cerkve in 20 min. od železniške postaje, zaradi bolezni pod ugodnimi pogoji. Več pove: g. Aleks. Pernat, krojaški mojster in posestnik v Dvoru, pošta Šmihel nad Pliberkom, Koroško.

Išče se

za posestvo blizu Št. Petra na Krasu zanesljiva oseba, ki se razume na kmetijstvo in mlekarstvo. Govoriti mora slovensko in nemško. Ponudbe pod „Zanesljiv“ na upravnishstvo „Mira“ št. 32.

Henrik Zadnikar

izdelovalec cerkvenih posod v Ljubljani, Sv. Petra cesta 13

se priporoča čč. duhovščini za napravo monštranc, kelihov, ciborjev, svetilk, svečnikov in pozlačenih lestencev.

Tudi se stare cerkvene posode po najnižji ceni nanovo posrebrijo, oziroma pozlatijo.

Thomasova žindra

Zvezdna znamka se za jesensko setev uporablja z najboljšim uspehom na vsake vrste zemlji. Čim težja je zemlja, tem prej in močnejše naj se raztrosi Thomasova žindra. Zajamčeno čisto izborno Thomasovo žindro ZVEZDNA ZNAMKA odpošiljamo v plombiranih vrečah z našo varstveno znamko. Do

Tovarne Thomasovega fosfata

Z. Z. O. Z.

Oe. II. 200.

Berolin W.

Pred slabo robo svarimo!

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavica K 8.000.000.

Rezervni fondii okroglo K 1.000.000.—.

Denarne vloge na knjižice se obrestujejo po

4 3/4 %

od dneva vloge do dneva vzlaga. Rentni davek plača banka sama.

Kolodvorska cesta 27, v lastni hiši.

Zamenjuje in eskomptuje izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije. Eskompt in incasso menic. Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spljetu, Trstu, Sarajevu, Gorici, Celju in ekspozitura v Gradežu.

Denarne vloge v tekočem računu obrestujejo se:

proti 30 dnevni odpovedi po **5 %**

proti 60 dnevni odpovedi po **5 1/2 %**